

Rachel Cohn

Du vet var jag finns

Det finns många sätt att bli vuxen på. Miles heter flickan i Rachel Cohns *Du vet var jag finns*. När hennes pappa ger henne en cigg, och håller fram tändaren, är det en symbolhandling, och en rit. Men vägen dit har varit lång, kantad av tablettmissbruk, matmissbruk och kärleksbekymmer. Vad som ställer saker och ting på sin spets är halvsystemen Lauras plötsliga, helt oförväntade fränfälle. Hon har tagit en överdos lugnande medel. Detta förlamar Miles, liksom Jim, Lauras far. Jim är en excentrisk gammal man, ekonomiskt oberoende och homosexuell; att på ålderns höst bli surrogatpappa var för honom en länge närd dröm. Med Lauras död försvinner också allt vad självförtroende heter för Miles själv. I en rå och ganska hjärtlig ton skildrar författaren Rachel Cohn hur Miles inleder ett destruktivt liv med ständiga cigaretter i mungipan och med ett dalande självförtroende i relationen till killar. Hon är klok och slängd i käften, men också tragiskt medveten om hur vikten stiger med hennes frossardiet. Vart detta leder? Till ett sammanbrott, såklart. Men därefter också en vändning, till det bättre. Detta är en i positiv bemärkelse charmigt oborstad berättelse. Väl framförd, på en korthuggen och avmått prosa, som gärna använder sig av den drastiska humorns undertoner.

BTJ, Staffan Engstrand